

[Juil Madsen.]

borgmestre fra hele landet, som førte en lang drøftelse om disse forhold. Der var én ting, der gik igen i det hele, det var grundværdistigningsafgiften, grundstigningsskyl- den, og hvad den har betydet af fordyrelser og vanskeligheder inden for hele dette område. Jeg kunne da tænke mig at spørge det ærede medlem hr. Holger Eriksen, om han kan påvise et eneste salg, hvor grundværdistigningsafgiften har gjort grunden billigere. Jeg har endnu aldrig set en handel foregå på anden måde, end at man har handlet, og så er det beløb lagt oveni; derfor har denne grundværdistigningsafgift ikke skadet sælgerne, men køberne og fordyret grundene helt urimeligt og fordyret jorden helt urimeligt i omegnskommunerne.

Det var grunden til, at jeg i min tale sagde, at denne afgift kunne man passende blive fri for. Og så vil jeg gerne understrege, at det ikke kan hjælpe, at man, efter at man gennem en ganske bestemt lov og en meget usmidig administration af zoneinddelingen har skabt disse områder, hvor folk måtte stå i kø og på venteliste for at få en grund og var villige til at give, hvad det skulle være, efter at man kunstigt har skabt en sådan situation med mangelvare, så at jorden stiger, så bagefter kommer og udelukkende udøser sin vrede over de mennesker, der har solgt denne jord og fået denne fordel. Det kan man passende takke sit eget system for i forbindelse med de mange ting, jeg har nævnt.

Jeg er da klar på, at der er problemer at løse her. Det er ikke en sag, der er så ligetil, og som kan gøres færdig i en 5 minutters debat. Men efter min opfattelse må man styrke kommunernes stilling. Man må lette deres adgang til at arbejde med disse ting. Jeg har for mit vedkommende, men det er et rent personligt synspunkt, det vil jeg gerne understrege, ikke noget imod, at man måske gav kommunerne en forkøbsret. En forkøbsret er i øjeblikket ikke særlig estimeret, fordi den har været misbrugt i forbindelse med en anden lovgivning, men

med en forkøbsret kunne kommunerne gå ind og overtage jorden til den rent faktiske pris, der handles om. Det ville efter min opfattelse være med til at dæmpe de spekulationshandler og spekulationsavancer, som er forholdsvis meget større end landmændenes avancer, og som vi har været vidne til. Der er mange problemer i denne sag; jeg har altså rejst nogle af dem her fra denne talerstol og kan forstå, at andre også har interesse for disse ting.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Det er vel naturligt, at jeg som gammel grundskyldsmand lytter med stor interesse til det, det ærede medlem hr. Juul Madsen har at sige. Det glædede mig ganske overordentligt, at en konservativ landmand herfra erkender, at det, der i øjeblikket foregår med grundspekulationer, er helt ud over det rimelige, jeg tør også sige ud over det anstændige.

Jeg traf forleden dag en jævnaldrende kammerat, der har ejet en gård et sted i nærheden af, hvor der nu skal bygges. Gården var på mellem 80 og 90 tdr. land. Han fik lidt over 3 mill. kr. for denne almindelige bondegård. I parentes bemærket skal jeg tilføje, at vedkommende er retstatsmand, og han sagde: I er ikke rigtig kloge derinde på Christiansborg, at I tillader, at jeg skal løbe med 3 mill. kr. herfra. Jeg måtte give ham ret i det, og jeg vil derfor gerne sige til det ærede medlem hr. Juul Madsen, at det er muligt, at det, vi har været inde på, ikke er det rette. Jeg er heller ikke helt sikker på, at grundværdistigningsafgiften er de vises sten, men kan vi finde noget andet, vel, så lad os forhandle om det.

Det sidste, det ærede medlem var inde på, at kommunerne kunne få forkøbsret til jorden, er måske ikke helt forkert. Jeg vil også godt gå så vidt, at jeg vil sige, at som det har udviklet sig, navnlig i trekanten Roskilde-Køge-København, er det et spørgsmål, om kommunerne ikke skulle have ret